

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 85Pc/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123211112
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3123211112.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, sudca JUDr. Róbert Jankovský, vo veci navrhovateľa A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. C., prechodne bytom D. X, XXX XX C., E. F., o návrhu na zníženie výživného na G. B., nar. X.X.XXXX, bytom H. I., J. XXX/XX, právne zastúpená JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou, AK Považská Bystrica, Železničná 90/12, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa o zníženie výživného na plnoletú dcéru G. B., nar. X.X.XXXX zamietal.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na jeho plnoletú dcéru G. B. zo sumy 310,- eur na sumu 30,- eur mesačne od právoplatnosti rozsudku tvrdiac, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.10.2013 č.k. 10P/53/2013-76 bol zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu v tom čase maloletej dcéry G. B. sumou 310,- eur mesačne, pričom v čase určenia výšky výživného súd vychádzal z jeho príjmu v spoločnosti K. L. M.. Podľa tvrdenia navrhovateľa v roku 2018 spoločnosť K. L. M. prestala vykonávať akúkoľvek činnosť a on sa odsťahoval do zahraničia. V uvedenom období bol jeho jediným zdrojom príjmu len výsluhový dôchodok, ktorý mu bol mesačne vyplácaný vo výške 310,- eur, z dôvodu čoho opakovane podal na súd návrh o zníženie výživného. Navrhovateľ uviedol, že sa zamestnal až 1.6.2022 v spoločnosti C., G.. C., kde pracoval do 31.10.2023, kedy sa jeho pracovný pomer skončil. Pre riadne neplatenie výživného bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, ktorý bol vydaný v konaní sp.zn. 1T/75/2023, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, začo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 36 mesiacov. Nakoľko sa chce do budúcnosti vyhnúť ďalšiemu trestnému stíhaniu, keďže od 31.10.2023 je nezamestnaný a voči svojej plnoletej dcére nie je schopný si riadne plniť vyživovaciu povinnosť, požiadal podaním návrhu súd o zníženie výživného.

2. Dcéra navrhovateľa G. B. prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 17.1.2024 uviedla, že s podaným návrhom otca o zníženie výživného nesúhlasí, tento považuje za podaný čisto účelovo a z toho dôvodu ho žiadala zamietnuť. Poukázala pritom na skutočnosť, že výživné vo výške 310,- eur mesačne bolo určené ešte v roku 2013, a to v konaní o rozvod manželstva jej rodičov, pričom od uvedenej doby podstatne narástli náklady na zabezpečenie jej riadnej výživy a hoci dovŕšila plnoletosť, stále nie je schopná zabezpečovať si prostriedky na svoju výživu, keďže v súčasnej dobe je žiačkou 5. ročníka Bilingválneho gymnázia v Žiline, ktorú školu navštevuje dennou formou. Navrhovateľka uviedla, že jej otec A. B. po rozvode manželstva vytuneloval spoločnosť K. L. M., ktorej bol jediným spoločníkom a štatutárnym zástupcom. Istý čas 2 roky žil v strednej Amerike, v štáte Belize, neskôr sa presťahoval na N., kde získaval finančné prostriedky tým spôsobom, že vykonával športové aktivity v súvislosti s džudom. Neskôr sa presťahoval do Českej republiky, kde sa zamestnal, avšak pracovný pomer

ukončil a v súčasnej dobe v podstate žije nezodpovedným spôsobom života. Dcéra navrhovateľa ďalej uviedla, že na platenie výživného zo strany otca je odkázaná, keďže jej matka C. O. B. pre poškodenie chrbtice ostala na invalidnom dôchodku. V súčasnej dobe nepracuje a jej jediným zdrojom príjmu je len invalidný dôchodok, ktorý má mesačne vyplácaný vo výške 560,- eur. V súvislosti s návštevou školy dcéra navrhovateľa uviedla, že nakoľko spolu s matkou žije v Považskej Bystrici, počas pracovných dní v týždni dochádza do Žiliny hromadnou dopravou. V školskom roku 2023/2024 v škole, ktorú navštevuje, uhradila poplatok za štátnu skúšku z jazyka anglického vo výške 250,- eur a tiež poplatok za štátnu skúšku z jazyka francúzskeho vo výške 90,- eur. Dcéra navrhovateľa tiež poukazovala na svoj zhoršený zdravotný stav súvisiaci s ochorením štítnej žľazy a hyperlaktómiou, v dôsledku čoho musí dodržiavať prísnu diétu, s čím sú spojené zvýšené výdavky.

3.Súd vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne dcéry navrhovateľa, oboznámením návrhu navrhovateľa na zníženie výživného, písomných správ bývalých zamestnávateľov navrhovateľa, spoločnosti C., G. so sídlom J. XXXX/XX, C., I. H. M., P. XX, D., potvrdenia I. Q., N. R. F. X, S., správy spoločnosti T. O. G., M., M. XXX/XXX, H. X, A., rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie o výške invalidného dôchodku C. O. B., správy všeobecného lekára dcéry navrhovateľa C. R. S., správy Ministerstva vnútra SR o vyplácaní výsluhového dôchodku navrhovateľovi, spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/75/2023, spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 10P/53/2013 a zistil nasledovné.

4.Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.10.2013 č.k. 10P/53/2013-76 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.2.2014 č.k. 6CoP/9/2014-91 bolo manželstvo rodičov G. B. rozvedené, pričom v t.č. maloletá G. bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný k povinnosti prispievať na jej výživu po 310,- eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Pri rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal zo skutočnosti, že otec v tom čase maloletej G. bol poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 306,40 eur mesačne. Zároveň bol spoločníkom v spoločnosti K. L. M., ktorá podľa daňového priznania za rok 2012 mala výsledok hospodárenia pred zdanením 941,24 eur, v roku 2012 spoločnosť dosiahla výnosy vo výške 270.221,30 eur a náklady vo výške 269.280,06 eur. Navrhovateľ v tom čase býval v Martine v prenajatom byte spolu s priateľkou, ktorá podnikala a mala príjem 800,- eur mesačne, pričom náklady na bývanie predstavovali 300,- eur mesačne. V t.č. navrhovateľ tvrdil, že spoločnosť K. L. M. vykonávala strážnu službu, zamestnávala 50 zamestnancov, avšak on zo spoločnosti nemá žiaden príjem. Čo sa týkalo v toho času maloletej G., súd vychádzal z toho, že jej matka mala zvýšené náklady v súvislosti s tým, že maloletá G. bola alergičkou, preto jej musela zakupovať špeciálnu kozmetiku vo výške 50,- až 100,- eur mesačne. Dieťaťu platila mobilný telefón 10,- eur mesačne a 10,- eur mesačne uhrádzala za MHD. Maloletá G. navštevovala hodiny anglickej konverzácie, ktoré matku mesačne stáli 65,- eur. Maloletá G. v čase určenia výživného navštevovala základnú umeleckú školu, výtvarný odbor, kde polročný poplatok predstavoval sumu 35,- eur + nákup pomôcok 30,- eur. Maloletá G. v čase určenia výživného navštevovala základnú školu. Pri učení výšky výživného 310,- eur mesačne súd vychádzal z toho, že tvrdenia otca maloletej G. o poberaní len výsluhového dôchodku sú v rozpore s daňovými priznaniami spoločnosti K. L. M., keď táto hospodárila s kladným hospodárskym výsledkom.

5.Navrhovateľ bol od 1.6.2022 do 31.10.2023 zamestnaný v spoločnosti C., G. so sídlom J. XXXX/XX, C., E. F., pričom pracovný pomer mal dojednaný na dobu neurčitú. Podľa písomnej správy uvedeného zamestnávateľa navrhovateľ v tejto spoločnosti pracovný pomer ukončil na vlastnú žiadosť, pričom za obdobie od 1.1.2023 do 31.10.2023 dosiahol priemerný mesačný zárobok vo výške 31.579,- Kč. Podľa správy spoločnosti I. H. M., so sídlom P. XX, D., E. F. bol navrhovateľ v tejto spoločnosti zamestnaný od 7.12. 2023 do 22.1.2024, pričom rovnako pracovný pomer ukončil na vlastnú žiadosť, a to v skúšobnej dobe. Za čas odpracovaného mesiaca december 2023 dosiahol zárobok vo výške 20.876,- Kč netto a za odpracovanú časť mesiaca január 2024 dosiahol zárobok vo výške 17.376,- Kč netto. Svoju neúčast' na pojednávaní dňa 17.1.2024 navrhovateľ ospravedlnil s odôvodnením, že od 15.1.2024 do 15.3.2024 bude cez pracovnú agentúru T. O. G., M., M. XXX/XXX, H. X, A. odcestovaný na brigáde v Nemecku. Spoločnosť T. O. G., M.. H. X, A. pritom vo svojej písomnej správe zo dňa 5.2.2024 súdu oznámila, že navrhovateľ nie je a ani nebol ich zamestnancom.

6.Podľa správy Ministerstva vnútra SR, sekcia personálnych a sociálnych činností, odbor sociálneho zabezpečenia je navrhovateľovi vyplácaný od 1.7.2023 výsluhový dôchodok mesačne vo výške 390,43 eur.

7. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.10.2023 sp.zn. 1T/75/2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2023, bol navrhovateľ uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., začo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 36 mesiacov s tým, že mu súčasne bola uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe popri bežnom výživnom podľa svojich schopností zaplatil dcére G. B. zameškané výživné vo výške 12.133,63 eur. Uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín bol navrhovateľ uznaný vinným zo spáchania prečinu na tom skutkovom základe, že hoci je ako otec G. B. povinný prispievať na jej výživu podľa zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.10.2013 sp.zn. 10P/53/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.2.2014 sp.zn. 6CoP/9/2014 sumou vo výške 310,- eur mesačne, ktoré výživné mal zasielať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky G. B. C. O. B. a odo dňa nadobudnutia plnoletosti G. B., to je dňom 5.9.2022 priamo k jej rukám, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca september 2018 úmyselne vyhýbal tým, že bol ako bývalý policajt poberateľom výsluhového dôchodku, zároveň bol konateľom spoločnosti K. L. M.. H. I., ktorá spoločnosť podľa jeho vyjadrenia nevykonávala od r. 2018 žiadnu činnosť. Napriek tomu sa riadne nezamestnal a ani sa nezaevidoval do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, Martin a dlhodobo žil v zahraničí. Zamestnal sa až dňa 1.6.2022 v spoločnosti C., G.. C., E. F.. Na výživu svojej dcéry v Považskej Bystrici a ani na inom mieste riadne a včas neprispieval, čím mu za obdobie od mesiaca september 2018 doposiaľ (vrátane výživného za mesiac november 2023, ktoré bolo splatné do 15.10.2023) vznikol dlh na výživnom v celkovej sume 11.640,48 eur, keďže časť dlžného výživného v sume 7.889,52 eur postupne uhradil.

8. Dcéra navrhovateľa G. B. dňa 5.9.2022 dovŕšila plnoletosť, avšak napriek tejto skutočnosti sama nie je schopná si zabezpečiť prostriedky na svoju výživu, keďže podľa potvrdenia I. Q., S., R. F. X je v školskom roku 2023/2024 žiačkou 5.F triedy, ktorú školu navštevuje dennou formou. V súvislosti s návštevou školy na internáte nebýva, avšak počas pracovných dní v týždni dochádza z Považskej Bystrice do Žiliny a späť, na čo využíva prostriedky MHD. Dcéra navrhovateľa žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou C. O. B., ktorá z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu nepracuje a podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 7.12.2023 má od 1.1.2024 vyplácaný invalidný dôchodok mesačne vo výške 530,80 eur. Dcéra navrhovateľa G. B. je podľa správy všeobecného lekára C. R. S. pravidelne sledovaná v kardiologickej ambulancii pre systolický šelest, je v klientele imunologickej ambulancie sledovaná pre poruchu bunkovej imunity a ďalej je sledovaná v kožnej ambulancii pre atopickú dermatitídu. Rovnako je dlhodobo sledovaná v očnej ambulancii pre zhoršovanie dioptrií a ich korekciu.

9. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

12. Podľa ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri učení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

13. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14.Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie možné len na návrh.

15.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že rodičia G. B. nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti. O výške výživného zo strany otca bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.10.2023 č.k. 10P/53/2023-76 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.2.2014 č.k. 6CoP/9/2014-91, kedy bola G. B. ešte maloletá a navrhovateľ ako otec bol zaviazaný k povinnosti prispievať na jej výživu sumou 310,- eur mesačne. V čase určenia výživného mala G. 9 rokov, navštevovala 3. ročník ZŠ. Je nepochybné, že plynutím času rastú náklady na výživu, vzdelania a ostatné potreby dieťaťa. V konaní bolo preukázané, že G. hoci dovŕšila plnoletosť, stále nie je schopná si zabezpečiť prostriedky na svoju výživu, a to z dôvodu denného štúdia, teda prípravy na budúce povolanie, keď v školskom roku 2023/2024 je študentkou 5. ročníka I. Q. A. S..

16.Na strane matky G. B., t.j. C. O. B., došlo v porovnaní s dobou určenia výživného k zásadnej zmene pomerov v tom smere, že pre zhoršený zdravotný stav sa stala invalidnou, jej jediným zdrojom príjmu sa stal len invalidný dôchodok, ktorý má od 1.1.2024 mesačne vyplácaný vo výške 530,80 eur.

17.Na druhej strane treba uviesť, že otec navrhovateľky G. B. ako navrhovateľ v konaní nepreukázal, že na jeho strane v porovnaní s dobou určenia výživného nastali také objektívne dôvody, pre ktoré už nie je schopný plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 310,- eur mesačne. Pre zopakovanie treba uviesť, že navrhovateľ je poberateľom výsluhového dôchodku zo strany Ministerstva vnútra SR, ktorý mu je od 1.7.2023 mesačne vyplácaný vo výške 390,43 eur. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ bol od 1.6.2022 do 31.10.2023 zamestnaný na dobu neurčitú v spoločnosti C., G., E. F., kde pracovný pomer rozviazal na vlastnú žiadosť, pričom podľa správy uvedeného zamestnávateľa v období od 1.1.2023 do 31.10.2023 dosiahol priemerný mesačný zárobok vo výške 31.579,- Kč. Následne bol navrhovateľ zamestnaný len krátku dobu od 7.12.2023 do 22.1.2024 v spoločnosti I. H. M., so sídlom P. XX, D., E. F., kde taktiež ukončil pracovný pomer na vlastnú žiadosť v skúšobnej dobe. Navyše z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti voči dcére G. B. bol v konaní Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1T/75/2023 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy, začo mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu.

18.Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd vyhodnotil návrh navrhovateľa o zníženie výživného ako účelový a nedôvodný v snahe vyhnúť sa plateniu výživného na dcéru G. B.. Navrhovateľ pritom v konaní nepreukázal žiadne obmedzenia v pracovnej oblasti, pre ktoré u svojich predchádzajúcich zamestnávateľov na vlastnú žiadosť rozviazal pracovné pomery a tým sa vlastným zavinením zbavil možnosti mať pravidelný mesačný príjem, z ktorého by bol schopný súdom určené výživné svojej dcére uhrádzať. Preto na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

19.Podľa ustanovenia § 52 CMP súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania